

Αντιμεταρρύθμιση στις ΔΕΚΟ

(Περίληψη Ομιλίας)

Η ΝΔ, σήμερα, μας έχει βομβαρδίσει, με τις συνεχείς αναφορές της, σε μεταρρυθμίσεις που τάχα προωθεί για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της οικονομίας.

Συμβαίνει κάτι τέτοιο; Σύμφωνα με έγκυρη ανάλυση (Μπαμπινιώτης) της έννοιας μεταρρύθμιση, αυτή ορίζεται σαν η μεταβολή του ρυθμού, του τρόπου λειτουργίας, οργάνωσης ή της μορφής μιας κατάστασης ή ενός συστήματος για την επίτευξη καλύτερου αποτελέσματος. Η έννοια όμως καλύτερο αποτέλεσμα δεν εννοείται με τον ίδιο τρόπο από όλους, δεν είναι ίδια για όλους.

Ας εξετάσουμε μέτρα και νόμους που έχει θεσπίσει ως σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ (π.χ. ο περιβόητος αναπτυξιακός νόμος που ως γνωστό αποσύνδεσε τα κίνητρα από τη δημιουργία θέσεων εργασίας, οι αλλαγές στην αγορά εργασίας, το ωράριο λειτουργίας καταστημάτων, το ασφαλιστικό των τραπεζών, η απελευθέρωση της ηλεκτρικής ενέργειας που προωθείται με την πιο ακραία εκδοχή απελευθέρωσης, οι περιβόητες συμπράξεις δημόσιου - ιδιωτικού τομέα κλπ.).

Αποτελούν αυτά μεταρρυθμίσεις; Ναι αποτελούν μεταρρυθμίσεις για την κυβέρνηση, για το ΣΕΒ, για τα υπερκαταστήματα, για το διοικητή της τράπεζας Ελλάδος, για το Μάνο. Όμως για μας αποτελούν αντιμεταρρυθμίσεις.

Ας δούμε στη συνέχεια την πολιτική της ΝΔ για τις ΔΕΚΟ μέσα από τα 2 πρόσφατα κείμενα, πρώτο του Νομοσχεδίου για τις ΔΕΚΟ και δεύτερο τον Προϋπολογισμό 2006. Συνιστά το νομοθέτημα για τις ΔΕΚΟ μεταρρύθμιση, τι θεσμοθετεί;

- Διαχωρίζει τους νέους από τους ήδη εργαζόμενους επιφυλάσσοντάς τους δυσμενέστερους όρους.
- Εισάγει με αντιεπιτημονικό τρόπο την έννοια του αρνητικού αποτελέσματος που μπορεί να οδηγήσει στην κατάργηση της συλλογικής ρύθμισης και να οδηγήσει σε νομοθετική ρύθμιση τις εργασιακές σχέσεις.
- Επιβάλλει, με το έτσι θέλω, τη μεταβολή των καταστατικών τους.
- Υποβαθμίζει τη συμμετοχή εκπροσώπων εργαζομένων από 2 στους **έως 2**, δηλαδή μπορεί και κανένα.
- Οι επιχειρήσεις θα είναι υποχρεωμένες να "τηρούν" την εισοδηματική, τιμολογιακή, δανειοληπτική πολιτική της κυβέρνησης χάνοντας παραπέρα την ανεξαρτησία τους. Οι ΣΣΕ λοιπόν χάνουν το νόημά τους.
- Η εποπτεία των ΔΕΚΟ συγκεντρώνεται, κυρίως, στον Υπ. Οικονομίας του οποίου το ενδιαφέρον θα είναι το ταμειακό, ενώ οι καθ' ύλην υπουργοί θα υποβαθμιστούν και θα χάσουν σε μεγάλο βαθμό τη δυνατότητα να εντάξουν την όποια δημόσια επιχείρηση εποπτεύουν σε αναπτυξιακή λογική.
- Σε περίπτωση αρνητικής πορείας μιας Δημόσιας Επιχείρησης, θα επιβάλλονται κυρώσεις βασικά στους εργαζόμενους, αφού δεσμεύοντας κονδύλια του τακτικού προϋπολογισμού και των επενδύσεων οι εργαζόμενοι τιμωρούνται.
- Συστήνει μία νέα Γραμματεία με σημαντικό ρόλο χωρίς να προβλέπει την παραμικρή συμμετοχή εκπροσώπου φορέα (π.χ. ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ).

Το Νομοσχέδιο αυτό όπως ανέφερε και ο βουλευτής μας Γ. Δραγασάκης στη Βουλή αποτέλεσε προϊόν ισχυρών πιέσεων διεθνών παραγόντων παραγόντων και βέβαια όχι μόνο.

Ας εξετάσουμε στη συνέχεια τον προϋπολογισμό 2006 που είναι το αντικείμενό μας σε σχέση με τις ΔΕΚΟ.

Κάνοντας ανάλυση των στοιχείων του νέου προϋπολογισμού, συνδέοντας τα με παλιότερους Προϋπολογισμούς και διαμορφώνοντας πίνακες που δεν μπορούν να παρουσιαστούν στα στενά χρονικά πλαίσια, τα συμπεράσματα που βγαίνουν είναι τα εξής:

- Από το 81 ως σήμερα ακούμε για εξυγιάνσεις ή για μεταρρυθμίσεις αλλά ως σήμερα με εξαίρεση ίσως τη διετία 81-83 **καμία τέτοια εξυγίανση** δεν έγινε. Χαρακτηριστικά παραδείγματα η ΟΑ, η ΔΕΗ, τα ΕΛΤΑ, ο ΟΣΕ, το ΙΓΜΕ που οδηγήθηκαν στο αδιέξοδο ή στο τέλμα.
- Το μόνο στο οποίο έχουν διαπρέψει οι κυβερνήσεις είναι με τη χρήση δημιουργικής λογιστικής, στις περιόδους ιδιωτικοποιήσεων – αποκρατικοποιήσεων, η δημιουργία μιας **ωραιοποιημένης, πλαστής εικόνας** με στόχο να τραβήξουν το ενδιαφέρον των "επενδυτών".
- Οι **δημόσιες επιχειρήσεις συρρικνώνονται** σύμφωνα με την αντίληψη του νεοφιλελευθερισμού. Την 20ετία 1985-2005 οι ΔΕ έχουν μειωθεί από 48 σε 37 και το προσωπικό των ΔΕ από 175.000 σε 85.000 εργαζόμενους, μείωση πάνω από 50%. Αν συγκριθούν οι ίδιες 37 επιχειρήσεις του 85 και του 2005 σύμφωνα με τον πίνακα της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού 2006 η μείωση είναι από 95.000 εργαζόμενους σε 83.000 μείωση, περίπου 13%. Η μείωση δηλαδή του προσωπικού ΔΕΚΟ αφορά και την αφαίρεση επιχειρήσεων από τον κατάλογο ΔΕΚΟ (π.χ. ΟΤΕ, ΟΑ, Olympic Catering, , ΚΑΕ, ΙΚΑ κλπ.) αλλά και την απόλυτη μείωση ανά δημόσια επιχείρηση. Η επιπλέον αυτή μείωση οφείλεται όχι τόσο σε κάποια μέτρα ορθολογικής οργάνωσης αλλά στην προσπάθεια των κυβερνήσεων εκτός από την καθαρή ιδιωτικοποίηση να αφαιρούνται αντικείμενα ή λειτουργίες και να παραδίνονται σε ιδιώτες (εργολάβους).
- **Τα οικονομικά αποτελέσματα** φέτος, για πρώτη φορά μετά το 1991, εμφανίζονται αρνητικά για το 2004 και προβλέπεται το ίδιο και για το 2005, 2006. Το 2005 προβλέπεται οικονομικό αποτέλεσμα -273,58 εκ. € και το 2006 -624,42 €.

- Η αρνητική αυτή εικόνα αξιοποιείται για προώθηση ανατιμήσεων στα τιμολόγια, αποκρύβεται όμως ότι το θετικό συνολικό αποτέλεσμα πέρυσι, και αρνητικό φέτος, εξηγείται με τα θετικά περυσινά δεδομένα του ΟΠΑΠ, που πέρυσι περιλαμβανόταν και φέτος δεν περιλαμβάνεται στις ΔΕΚΟ. Τα τιμολόγια που παλιότερα, σε μόνιμη βάση, εξελίσσονταν με ρυθμούς μικρότερους του πληθωρισμού, τα τελευταία 8 χρόνια, παράλληλα με την προώθηση των μετοχοποιήσεων-ιδιωτικοποιήσεων, εξελίσσονται με γρηγορότερους ρυθμούς και κινούνται κοντά στον πληθωρισμό. Λόγω των ισχυρών πιέσεων των "επενδυτών" και σκοπιμοτήτων του χρηματιστηρίου, των σημαντικών προβλημάτων στις επιχειρήσεις μεταφορών (αστικές συγκοινωνίες και ΟΣΕ), στη ΔΕΗ όπου η απελευθέρωση βρίσκεται σε κρίσιμο στάδιο, στην ΕΥΔΑΠ κλπ, νέες ανατιμήσεις επίκεινται και θα είναι τσουχτερές.
- Η πορεία των επενδύσεων ενώ από το 84 ως το 2000 κινείται ανοδικά (το 2000 φτάνουν στο ανώτερο επίπεδο) στη συνέχεια μειώνονται με κάποια έξαρση το 2004 λόγω και των ολυμπιακών αγώνων. Το 2006 φαίνεται να μπαίνει κάποιος υψηλός στόχος επενδύσεων που όμως πρέπει να αξιολογηθεί σε συνδυασμό με τη μεγάλη αύξηση των δανειακών αναγκών.
- Δανεισμός - δανειακές ανάγκες. Από το 90 και μετά έχουμε σταθερή αύξηση των δανειακών αναγκών που πέφτουν κατακόρυφα τη διετία 2001,2002 λόγω και της μεγάλης μείωσης των επενδύσεων και στη συνέχεια έχουμε ξανά σημαντική αύξηση των δανειακών. Δεν μπορεί λοιπόν να αντιμετωπίσει αποσπασματικά κάποιος το γεγονός ότι από το 2005 στο 2006 οι επενδύσεις προγραμματίζεται (ποτέ δεν υλοποιείται ο στόχος) να αυξηθούν από 2.263,91 εκ. € σε 2.852,94 εκ. € (προϋπολογιζόμενη αύξηση 26%) όταν οι δανειακές ανάγκες εκτιμάται να αυξηθούν κατά 80%. Τα στοιχεία αποδείχνουν από τη μια στασιμότητα επενδύσεων από το 2001 ως σήμερα και από την άλλη δεκαπλασιασμό των δανειακών αναγκών την ίδια περίοδο.
- Αναπτυξιακές προτάσεις για τις ΔΕΚΟ δεν αναφέρονται από την κυβέρνηση. Το μόνο που αναφέρεται κάθε λίγο και λιγάκι είναι το χρονοδιάγραμμα ιδιωτικοποίησής τους. Η εικόνα αυτή αποδειχνει μια μίζερη πολιτική και όχι ανάπτυξη ή μεταρρύθμιση στις ΔΕΚΟ.

Η ΝΔ μάλιστα για να κάνει αποδεκτή την πολιτική της στις ΔΕΚΟ, από την κοινωνία, την επενδύει με την ανάλογη ιδεολογική επίθεση που αναφέρεται στους "προνομιούχους των ΔΕΚΟ", στο "διογκωμένο δημόσιο τομέα" κλπ. που τα υπάρχοντα στοιχεία διαψεύδουν.

Με βάση λοιπόν τα 2 παραπάνω νομοθετήματα η ΝΔ δεν κάνει καμία μεταρρύθμιση που να ανταποκρίνεται στις λαϊκές ανάγκες.

Αλλά και στα επόμενα βήματα της η ΝΔ, σύμφωνα με τα δεδομένα του προϋπολογισμού 2006 αλλά και όσα έχουν γραφεί στον τύπο, χωρίς να διαψευστούν, εντάσσεται ο περιορισμός των Δημόσιων Επενδύσεων, η αξιοποίηση (διάβαζε εκποίηση) της περιουσίας του δημοσίου (π.χ. ολυμπιακά ακίνητα, τουριστικά ακίνητα, ακίνητα λιμένων) μέσω ΣΔΙΤ.

Δημιουργούνται, μέσα στο 2006, οι όροι για πλήρη αποκρατικοποίηση του ΟΤΕ, του ΟΔΙΕ (Οργανισμού Ιπποδρομιών) και επιταχύνεται η διαδικασία για ανάλογες εξελίξεις, πέραν της Ολυμπιακής Αεροπορίας, και στις ανώνυμες εταιρείες στον τομέα των μεταφορών και της ενέργειας. Σχεδιάζεται να πωληθούν και άλλες εταιρείες, μεταξύ των οποίων και "κομμάτια" του ΟΣΕ. Ο Υπουργός Οικονομικών, όπως έχει φανεί, μετά την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, επιθυμεί έντονα την καθαρή ιδιωτικοποίηση και της ΔΕΗ. Γεννάται μάλιστα το ερώτημα πως αντιλαμβάνεται η κυβέρνηση - σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο για τον ενεργειακό τομέα- τη δυνατότητα στοιχειώδους ελέγχου του.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Ενώ όμως η ΝΔ δεν προωθεί μεταρρυθμίσεις που να υπηρετούν τη κοινωνία αλλά και το ΠΑΣΟΚ δεν παρουσιάζει καμιά τέτοια μεταρρυθμιστική πρόταση, η Αριστερά δεν έχει σταματήσει ποτέ να παρεμβαίνει με ουσιαστικές μεταρρυθμιστικές προτάσεις. Είναι γνωστές οι προτάσεις του ΣΥΝ για την Απλή Αναλογική, για το 35ωρο, για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, για τη φορολογική μεταρρύθμιση κλπ.

Ο ΣΥΝ επίσης δεν έχει σταματήσει ποτέ να προβάλλει πραγματικά μεταρρυθμιστικές προτάσεις τόσο γενικά για το Δημόσιο Τομέα όσο και ειδικότερα για επιμέρους επιχειρήσεις. Στα πλαίσια της αντίληψής του για τον Δημόσιο Τομέα ο ΣΥΝ και το 1992 είχε καταθέσει σχέδιο Νόμου σε μια μεταρρυθμιστική λογική αλλά και το 1999 δια του Προέδρου του είχε καταθέσει 10 προτάσεις για τις ΔΕΚΟ που βρήκαν τεράστια απήχηση στο μαζικό κίνημα.

Σήμερα συνεχίζουμε τις επεξεργασίες μας για να μπει φραγμός στις ιδιωτικοποιήσεις, να δημιουργηθεί μέτωπο επαναφοράς στο Δημόσιο στρατηγικών και σημαντικών επιχειρήσεων (πχ ΟΤΕ, ΕΛΠΕ, ΟΠΑΠ) να προωθηθεί ο στόχος του δημοκρατικού και αναπτυξιακού εκσυγχρονισμού τους, ο στόχος να μετεξλιχθεί ο τυπικά σήμερα δημόσιος τομέας σε πραγματικά δημόσιο.

Νίκος

13/12/2005

Γεωργακάκης